

JAGER IN HET gewone leven

JOHAN SNATERSE (55) - ONDERWATERTECHNICUS

'In mijn militaire diensttijd werd er bij de genietroepen gevraagd naar een duiker. Dat leek mij wel wat. Na een korte opleiding ging ik aan de slag. Zo moest ik 'in vijandelijk gebied' rivieroevers inspecteren op hinderlagen. Daarna ben ik bij het Rotterdamse duikbedrijf Smit als commercieel duiker aan de slag gegaan. Ik deed er van alles, van onderwaterreparaties aan containerschepen tot het omhooghalen van auto's uit het water. Je moet goed kunnen duiken en tegelijk technisch werk verrichten. Inmiddels ben ik zzp'er en werk ik voor een bedrijf dat gespecialiseerd is in de scheepvaart. Van dit soort bedrijven zijn er maar vier of vijf in de wereld en daardoor heb ik een internationale baan. Afgelopen maand was ik in Uruguay, Antwerpen, Zuid-Frankrijk, Dubai en Oman. Het is maar net waar de nood aan de man is. Ik vind het reizen prachtig, je ziet zo nog eens wat van de wereld. Het onderwaterlassen om bijvoorbeeld scheuren te dichten is een van mijn werkzaamheden. Maar als een containerschip niet de tijd heeft om een droogdok in te gaan voor een schroefreparatie, repareren wij hem onderwater. Mooi werk man!'

TEKST EN FOTO'S DOUWE ANNE VERBRUGGE

JOHAN SNATERSE (55) - JAGER BIJ DE WBE REEUWIJK EN OMSTREKEN

'Ik ben geen "zaterdagochtend-jager". Voor mijn duikwerk ben ik soms wekenlang achtereen op pad, waarna ik tien dagen op rij thuis ben. Op die momenten ben ik dagenlang fanatiek bezig in het jachtveld. Daar zijn de boeren wel blij mee. Rondom mijn woning in het buurtschap Tempel heb ik een eigen veld van zo'n 400 hectare. De ganzenoverlast is hier tamelijk groot. Ze zitten op de Reeuwijkse Plassen en komen hier grazen. Ik overdrijf niet als ik zeg dat ik jaarlijks tegen de 300 ganzen schiet. Voornamelijk grauwe ganzen, maar ook brandganzen zitten hier. De meeste ganzen breng ik naar poelier Arjan de Wit in Nieuwerbrug, maar ook een tante van mij eet graag gans. En natuurlijk krijgen de honden zo nu en dan een ganzenborst. Tot een jaar geleden moesten we een kwartje per gans betalen aan de poelier. Van de zotte, toch? Ik vond het zonde van het vlees om de ganzen in de container te doen, dus ik bracht ze wel weg. Nu betaalt de provincie mee, zodat het de jagers geen geld meer kost om de ganzen naar de poelier te brengen.'